

PAASTUAJA III PÜHAPÄEV B AASTAL

(I Lugemine 2Mo20 ,1-3.7-8.12-17)

Lugemine teisest Moosese raamatust

Neil päevil rääkis Issand Siinai mäel ja ütles: “Mina olen Issand, sinu Jumal, kes tõi Sind välja Egiptuse orjusekojast. Sul ei tohi olla teisi jumalaid minu kõrval. Sa ei tohi Issanda, oma Jumala nime asjata tarvitada, sest Issand ei jäta seda karistamata, kui sa tema nime asjata tarvitad. Sa pead hingamispäeva meeles pidama ja seda pühitsema. Austa oma isa ja ema, et sa kaua elaksid maa peal, mille Issand, sinu Jumal, sulle annab. Ära tapa, ära riku abielu, ära varasta, ära tunnista valet oma ligimese vastu. Ära himusta oma ligimese kodu. Ära himusta oma ligimese naist ega tema sulast või teenijatüdrukut, härga või eeslit ega midagi, mis su ligimesele kuulub.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps19 , 8.9.10.11-12 R:Jh 6,68c)

R: Sinu sõnades, Issand, on igavene elu.

Issanda seadus on laitmatu, see kosutab hinge.

Issanda tunnistus on uskumist väärt, see teeb kohtlase targaks.

Issanda otsused on õiged, need rõõmustavad südant.

Issanda käsk on selge, see valgustab silmi.

R:

Issanda kartmine on puhas,

see kestab igavesti.

Issanda kohtuotsused on õiglased,

need teevad õigust.

R:

Ihaldusväärsemad kui kuld,

kui puhtaim kuld;

magusamad kui mesi,

kui kärjemesi.

R:

(Teine lugemine 1Ko1 ,22-25)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, juudid nõuavad tunnustähti ja kreeklased otsivad tarkust, aga meie kuulutame ristilöödud Kristust, kes on juutidele pahanduseks ja paganaille rumaluseks. Ometi nendele, kes on kutsutud – nii juutidele kui kreeklastele – kuulutame meie Kristust, kelles on Jumala vägi ja tarkus. Sest see, mis Jumalale oleks rumalus, on siiski targem kui inimesed, ja mis Jumalale oleks nõtrus, on vägevam kui inimesed.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh3 ,16)

Nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et sellel, kes Temasse usub, oleks igavene elu.

(Evangeelium Jh2 ,13-25)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Kui juutide paasapühad olid lähedal, läks Jeesus üles Jeruusalemma. Seal leidis ta pühakojas kaupmehi – kes müüsid härgi, lambaid ja tuvisid – ning rahavahetajaid istumas. Ja Jeesus tegi omale nõõrist piitsa ning ajas kõik pühakojast välja – nii lambad kui härjad; rahavahetajate raha puistas ta laiali ja pööras kummuli nende lauad ning ütles tuvimüüjatele: “Viige need siit minema ja ärge tehke minu Isa koda kaubakojaks”. Siis meenus tema jüngritele, et on kirjutatud: “Püha viha Sinu koja pärast neelab mind”.

Seda nähes küsisid juudid tema käest: “Millise tunnustähe sa meile näitad, et sul on õigus nõnda teha?” Jeesus kostis vastuseks: “Lammutage see tempel ja ma püstitan selle uuesti kolme päevaga.” Juudid ütlesid: “Seda templit on ehitatud nelikümmend kuus aastat, aga sina tahad selle püstitada kolme päevaga?” Tema aga rääkis oma ihu templist, ja kui ta surnuist oli üles tõusnud, meenus tema jüngritele, et ta oli seda öelnud, ning nad uskusid Kirja ja Sõna, mida Jeesus oli rääkinud.

Ja kui Jeesus oli Jeruusalemmas paasapühal, uskusid paljud temasse, nähes imetegusid, mida ta tegi. Jeesus aga ei usaldanud ennast nende kätte, sest ta tundis neid kõiki ja tal polnud tarvis, et keegi annaks talle tunnistust inimese kohta, vaid ta teadis ise, mis on inimestes.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui ajaloo leiab aset mingi järsk poliitiline murrang, siis on väga suur vahe sellel, mida kirjutavad sellest ajalehed järgmisel päeval ja sellel, kuidas kajastatakse seda aastate pärast kriisi võtmeisikute memuaarides ja ajaloolaste uurimistöodes. Ajaloo õppetunnid avalduvad peaaegu alati tagantjärele tarkusena. Ka evangeeliumi lugedes mõistame seal kirjeldatud sündmusi palju paremini kui paartuhat aastat tagasi neis vahetult osalenud inimesed.

Suured murrangud toimuvad ka iga inimese elus, ja neidki on väga tähtis aegajalt uuesti läbi mõtelda, et mõista, missugused muutused tõid need kaasa edaspidise elu jaoks. Kindlasti on palju neid tagajärgi, millega jääb üle vaid leppida, kuid vahel selgub ka teistpidi: et nii mõnegi tol hetkel soovimatu muutuse eest tuleb hiljem olla saatusele lausa tänulik. Ka pühakirjast leiame tihti oma elule paralleele, mis õpetavad meid targemini käituma.

Seega võime tõdeda, et tagantjärele tarkus ei ole ainult pilkamistväärt, vaid valmistab meid ette kohtama tulevasi saatuselõoke paremini kui oskasime varem. Tegelikult võib öelda, et tagantjärele tarkus on tihti meie viimane võimalus oma elus veel midagi heaks teha.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, targa käitumise jaoks tuleb juhinduda teadmistest ja järeldustest; kõik need kokku moodustavad meie ellusuhtumise aluskihi. Vana Testamendi 2. Moosese raamatust loeme "Sa ei tohi enesele teha Jumalast kuju, ega mingisugust pilti sellest, mis on ülal taevas, ega sellest, mis on all maa peal, ega sellest, mis on maa all vees!" Aga kuidas võiks selle käsu täitmine üldse võimalik olla?

Kujutlegem, et me pole kunagi oma elus elevanti näinud ja satume nüüd tema jälgedele. Ainuüksi neid uurides võime varsti öelda üsna palju selle kohta, missugune olend need on jätnud. Kui suur ja kui raske ta on, millest ta toitub, ja et tal peab olema mingi kehaosa, millega ta saab puude kõrgemaid oksid maha painutada. Neid tähelepanekuid töödeldes loob meie aju paratamatult ka pildi olendist, kes sellised jäljed on jätanud.

Kuidas suudaksime aga vältida seda, et meil ei tekiks samamoodi kujutluspilti Jumalast? Kas pole meie ise, kui me ei olegi midagi enam, siis vähemasti just need Jumala loometegevuse jäljed? Tema on meile ilmutanud, et ta on meid kõiki loonud, teinud inimkonnaga nii vana kui uue lepingu ja olnud tegev tänapäevani. Kuidas vältida tema ettekujutamist? Sest pole ju põhimõttelist vahet sellel, millest kuju on tehtud: kas puust, kivist, või närviimpulssidest vaimusilmas. Enne teostamist

saab kaju niikuinii oma vormi kunstniku peas.

Paradoksaalsel kombel võime siiski leida ka inimesi, kes Vana Testamendi teist käsku üsna edukalt täidavad: nimelt theravada budistid. Nad ei usu Jumalasse, kuid mitte sellepärast, et nad on Jumala vastu, vaid sellepärast, et nad adusid juba aastatuhandete eest, et ei ole võimalik teha mingisugust kaju ega mingisugust pilti teispoosusest selle põhjal, mis on ülal taevas, mis on all maa peal, või mis on maa all vees... Nende meditatsioon seisneb mitte millelegi mõtlemises, sest kõik, mida inimene teab või tunnetab, on maine ja kaduv.

Teisest küljest on ka budistlikus vaates oma vastuolu. Budistlik viimne täiuslikkus, 'nirvana', on olukord või asjaolu – inimene on aga isik. Isegi kui püüda mõelda eimillelegi ja lülitada mõistus täielikult välja, kohtab niiviisi vaid midagi elutut. Jeesuses Kristuses sai Jumal inimeseks ja andis temas kaju ka iseendale – kaju, mis on inimestele siin maailmas teetähiseks. Jumala olemus jääb meile kättesaamatuks, ja see on kahtlemata tõsiseltvõetav aspekt meie elus. Kuid ilmutades end inimese kujul, on Jumal oma Pojas vahendanud igäühele meist ühe tähtsa elutõe: pööra tähelepanu oma ligimesele, õpi temalt, aita teda ja lase ennast aidata.

Armsad õed ja vennad, kui kuuleme, kuidas Jeesus ajas kaupmehed templist välja, siis on nii kerge kujutleda end tema selja taga ja tunda kahjurõõmu kõigi üleastujate pärast. Aga pigem peaksime oskama tunda end nende kaupmeeste nahas. Inimese elus on nii seiku ja olukordi, mida me mõistame, kui ka neid, millest saame aru ainult osaliselt – ja palju ka sellist, mis on täiesti üle mõistuse. Kuid lõpuks tuleb jääda ikka realistideks, et me ei teeks kirikust kaubamaja ega kaubamajast kirikut, et me mõistaksime iseend Jumala teenijatena ega peaks Jumalat oma personaalseks ja eksklusiivseks kaitsevaimuks. Tema ei pea toitma meie enesearmastust. Aamen.